

РЕШЕНИЕ

№ 16

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 02 февруари 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и шести януари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

**Членове: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА**

при секретаря Т.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 195 по описа за 2010 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба от С.Т.К., с ЕГН ***** *** (адв. Цветелина Иванова) против решение №644 ^{на} Районен съд - Перник от 05.11.2010 г., постановено по н.а.х.д. №1002/2010 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №1339/07.06.2010 г. на Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР- Перник.

В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на така постановеното решение и поради това се иска отмяна изцяло на решението на Районен съд- Перник.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата ОД на МВР- Перник, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция страните не са представили писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд- Перник, въз основа на представените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 14.05.2010 г. в 22.50 часа, в гр. Перник, на ул. „Г. С. Раковски“ с посока към кръстовище „Шахтьор“, при хипермаркет „Кауфланд“ водач на МПС- лек автомобил, марка „Пежо“ с рег. №РК2587АТ, при подаден сигнал със стоп палка от ст. полицаи- служител на ОД на МВР- Перник, който

сигнал водачът възприема и разбира, не се подчинява, като след това преминава и на червен сигнал на светофарната уредба. На 25.05.2010 г. на С.К. е съставен АУАН, като нарушител, (а не като собственик на МПС, с което нарушението е извършено) предявен и подписан от нея с възражение, че не е съгласна с акта. В законоустановения тридневен срок пред административнонаказващия орган не са постъпили писмени възражения от Ст. К.. Въз основа на така съставения АУАН на 07.06.2010 г. е издадено и процесното наказателно постановление.

Вследствие на така установеното от фактическа страна и след проведено съобразно правилата съдебно следствие, Районен съд- Перник е намерил от правна такава, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е квалифицирал деянието, като е наложил предвидената за него санкция, а АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 4² и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна.

Настоящият касационен състав споделя тази позиция на Районен съд- Перник.

В жалбата липсват доводи в подкрепа на твърдението за незаконосъобразност и неправилност на атакувания съдебен акт, които настоящата касационна инстанция да обсъди. Жалбоподателят е коментирал единствено наличието на пороци на АУАН и НП, както и че не е извършил визираните в НП административни нарушения, за които е санкциониран, п ре повтаряйки в общи линии своята жалба до първоинстанционния съд. В изпълнение на задължението си по чл. 218, ал. 2 от АПК настоящият състав и служебно не открива такива. При извършената проверка на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон съдът намира за установено следното:

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН да съставляват основания за касиране на въззивното решение. По отношение на доказателствата събрани и обсъдени пред въззивния съд, следва да се отбележи, че служебното начало в административнонаказателния процес не означава, че съдът следва да замества страните в процеса на доказване, въпреки задължението му да дири обективната истина съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК. Но в изпълнение на това си задължение и независимо от пасивността на страните, съдът е изслушал показанията на актосъставителя В.Б. в хода на съдебното следствие, и както е преценил останалите представени по делото доказателства, ги е сметнал за достатъчни, за да се произнесе. Вследствие това описаното нарушение е прието за доказано относно вината, самоличността на нарушителя и авторството на нарушението, а актовете, в които това е обективизирано- за съставени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, при спазване на законовите разпоредби.

Нарушението и обстоятелствата по извършването му са описани максимално ясно. Поради липсата на каквито и да било действия от страна на наказаното лице в хода на административнонаказателното производство, оспорващи констатациите в АУАН и на основание на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, наказващия орган е приел и нарушението, и неговото авторство за безспорно доказани.

Пред районния съд касационния жалбоподател, редовно призован, не се е явил в съдебно заседание нито лично, нито чрез процесуалния си представител, Правилото за дирене на обективната истина, включително и чрез способите на служебното

начало, вменено в задължение на съда не означава, че последният изцяло следва да замести страните в процеса на доказване. Още повече и разпоредбата на чл. 60, ал.1, изр. 2 от ЗАНН указва, че с жалбата се посочват и всички доказателства, на които тя се основава. Районният съд в дирене на обективната истина и след прилагане на служебното начало относно събирането на доказателства е приел събраните такива за достатъчни и се е произнесъл с валидно, допустимо и законосъобразно решение.

При разглеждането на делото, воден от горното и след извършената служебна проверка съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Предвид всичко гореизложено Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение №644 на Районен съд - Перник от 05.11.2010 г., постановено по н.а.х.д. №1002/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №1339/07-°6.2ОЮ г. на Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР- Перник..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/